

Bluhme: Da jeg bad om Ordet, var det nærmest for at sige et Par Ord om det uden for Betænkningen under Nr. 5 stillede Ændringsforslag, idet jeg mente fuldt ud at kunne slutte mig til det af de ærede Forslagsstillere stillede Forslag om, at man forud for at tænke paa et Fyrtaarn paa Rubjerg Knude skulde tænke paa et Fyrskib i Jammerbugten. Der er imidlertid fremkommet et saa vægtigt Forsvar for dette Ændringsforslag fra begge Repræsentanterne for Vendsyssel (Th. Larsen og Jørgensen) og nu ogsaa fra den sidste ærede Taler, at jeg mener at kunne afholde mig fra yderligere Anbefaling deraf. Jeg skal kun henstille til den højtærede Minister, om det dog ikke maa siges — jeg er ikke sagkyndig — at et Fyrskib i overvejende Grad vil være heldigt, fordi det ligger midt imellem de to nuværende Fyr. Og det Fyr, som paa tænkes, vil, ihvorvel det naturligvis vil gøre stor Nytte, dog være af forholdsvis mindre Værdi derved, at det kommer inden for Synskredsen af det allerede eksisterende Fyr paa Hirtshals. Det er kun en Henstilling. Jeg synes, det er vægtige Grunde, der ere anførte for Fyrskibet, og da der ikke kan være Tvivl om, at vi alligevel ville ende baade med Fyrskib og Fyrtaarn deroppe, vil jeg ønske, at den højtærede Minister vil være med til at begynde paa Fyrskibet, naar man kunde faa Finansudvalget med dertil.

Efter de Udtalelser, der ere fremkomne for nylig, maa det være mig tilladt at henvende et Par Ord til den sidste ærede Taler. Han beklagede sig væsentlig over den Form, Finansudvalget havde givet Bevilningen til Marineministeren. Ja, der er jo ingen af os, der er særlig sagkyndig og kan sige, hvad der er det bedste, men jeg vil dog sige det ærede Medlem, at naar han talte om, at vi med garanteret Neutralitet maa ruste lige saa stærkt som, naar vor Neutralitet ikke er garanteret, saa kan han gerne have Ret i det; men der er jo ingen af os, der ønsker garanteret Neutralitet, tværtimod. Vi staa saaledes, at vi ønske vor Frihed, men vi have ogsaa vor Frihed til at erklære os selv neutrale. Det, vi forlange, er, at det, hvis der ellers kommer noget ud af Petersborgkonferencen, maa blive slaaet fast, at de Stater, der erklære sig neutrale, have Ret dertil, og at det er en folkeretlig Pligt at respektere denne Ret. Naturligvis kunne vi ikke hindre Europa i at garantere vor Neutralitet, men der er ingen her i Salen, tror jeg, der vil andet, end

at vor Politik skal gaa ud paa, at vi skulle være neutrale, og vi mene, at Folketretten tilsiger os Retten til at erklære os neutrale og at opretholde vor Neutralitet. Men vi ere ubetinget ogsaa enige om, at vor Politik og vort Krigsberedskab skal være rettet paa til enhver Tid at kunne efter vor Størrelse og Beliggenhed opfylde de Forpligtelser, vi i militær Henseende have at opfylde i Henhold til Folketretten, naar vi ere i Overensstemmelse med Neutralitetsprincipperne. Hvorledes dette Krigsvæsen skal være indrettet, er ikke den enkelte her i Stand til at sige, det kan kun fremgaa af Forhandling mellem Repræsentanter for den lovgivende Magt. Naar nu den sidste ærede Taler paa Marinens Vegne beklagede sig over den Medfart, Marinen har faaet, idet man hverken vil give den det ene eller det andet, skal jeg sige ham, at saa længe der ikke er fastsat en lovlig Forsvarsorganisation, en lovlig Organisation af de militære Kræfter til Lands og til Vands, saa længe er det efter min Mening umuligt for Rigsdagen at gaa ind og sige: vi skulle have det og vi skulle have det. Det er den enkeltes Skøn. Men jeg samstemmer med ham i, at naar vi komme til at organisere, og særlig naturligvis naar vi skulle organisere for at hævde den Stilling, vi bør indtage i Fred som i Krig, som neutral Magt, saa er det en Selvfølge, at det er Marinen, der faar en væsentlig Andel i den Udvikling, Krigsvæsenet bør have. Det forekommer mig saa selvfølgelig. Før 1864 havde Marinen jo større Andel i vor Organisation end nu forholdsvis. Vi mistede $\frac{2}{5}$ af Landet og bleve i langt højere Grad et Ørige end tidligere, og saa giver man alligevel Armeen, Fæstningen, den langt overvejende Del af vor Krigsudrustning. De, der vare til Stede, kunne maaske huske, at endogsaa den Dag, da Als faldt, fik man det at vide fra Overkommandoen med de Ord, at „da det ikke var lykkedes Marinen at forhindre Overgangen, saa faldt Als“. Marinen var repræsenteret ved „Rolf Krake“, og saa stor Vægt lagde Armeen paa „Rolf Krake“, at den var Skyld i, at hele Krigen fik det ulykkelige Udfald, den fik. (*J. Hage:* Det var den ogsaa.) Jeg skal straks komme til det ærede Medlem. Der blev jo nedsat en Krigsret, men jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at den, der har Kommandoen, har Ansvaret, og den, der tabte Slaget, var den, der slet havde organiseret sine Kræfter til Lands og til Søs. Nej, det er klart, at det er derpaa det kommer an, at vi benytte de Midler, vi